

**ХАФЕЗ
НЕ ЩЕ ТЕ СПРА, АКО НАД
МЕН...**

Превод от персийски (фарси): Йордан Милев, 1969

chitanka.info

Не ще те спра, ако над мен
издигнеш меч с ръка корава.
Метни стрела към мен — смъртта
аз ще приема като слава.
О, нека ме срази лъкът
на твоите извити вежди
и нека да умра — но туй
ще бъде гибел величава.

Когато този свят лукав
ме преизпълни с черна мъка,
освен във виното, в какво
ще търся своята забрава!
Хей, слънце утринно, над мен
изгрей като надежда свята,
че моето сърце във плен
в ръцете на нощта остава.

Аз съм оная птица, знам,
в раздялата която тъжно
от покривите на света
във мойта песен се явява.
Ти, виночерпец, в Харабат
със пълна чаша помогни ми,
върни ми с глътка младостта,
спаси ме в старостта дребнава.

Аз помня: снощи се заклех
във твоите коси разкошни,
че всеки път на колене
ще бъда в твоята поява.
Та докога като деца
ще ни залъгваш, проповедник,
със ябълкови чудеса,
с реки от мляко, с празна врява

*Хвърли сред огъня, Хафез,
в миг своето лукаво расо,
а мене остави, макар
да съм потънал цял сред лава.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.